

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 51C/54/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1216204873
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Korčeková
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2016:1216204873.1

Uznesenie

Okresný súd Bratislava II v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: G.. Y.. Q. O., A.. XX.XX.XXXX, W. S. X, W., zastúpeného spoločnosťou AGILITA ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA, spol. s r.o., Panenská 7, Bratislava, proti odporkyňi: G.. B. O., A.. XX.XX.XXXX, W. S. X, W., o zrušenie predbežného opatrenia, takto

rozhodol:

Súd návrh na zrušenie predbežného opatrenia **z a m i e t a**.

Odporkyňi sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

Návrhom dourčeným súdu dňa 23.3.2016 sa navrhovateľ domáhal, aby súd zrušil predbežné opatrenie nariadené Krajským súdom v Bratislave uznesením zo dňa 12.2.2016, sp. zn. 9Co 44/2016 - 103. Uviedol, že dňa 22.12.2015 podala odporkyňa voči navrhovateľovi na súd návrh na nariadenie predbežného opatrenia na uloženie povinnosti nevstupovať do bytu č. X na X. F. na S. X Q. W.. Konanie bolo vedené na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 7C 461/2015. Okresný súd Bratislava II návrh zamietol. Krajský súd v Bratislave na základe odvolania odporkyne návrhu vyhovel. Navrhovateľ sa o existencii súdneho konania o nariadenie predbežného opatrenia dozvedel až dňa 24.2.2016, kedy mu bolo doručené rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorým bolo nariadené predbežné opatrenie. Až v tento deň sa dozvedel, aké skutočnosti, tvrdenia a dôkazy súdu odporkyňa predložila v konaní o nariadenie predbežného opatrenia. Navrhovateľ sa stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, že odporkyňa dostatočne neosvedčila potrebnosť a naliehavosť situácie vyžadujúcej si okamžitý zásah súdu do pomerov účastníkov, a ani skutočnosti, ktoré uviedla, nepodložila žiadnymi relevantnými dôkazmi.

Ďalej navrhovateľ uviedol, že vzťah medzi ním a odporkyňou bol až do začiatku novembra 2015 v podstate bezproblémový. Tento sa zhoršil, keď navrhovateľ odporkyňi oznámil, že s jeho súčasnou partnerkou čakajú dieťa. Správanie odporkyne sa zmenilo. Navrhovateľ sa opýtal odporkyne, či má priateľa a keďže odporkyňa odpovedala kladne, navrhovateľ očakával, že mu odporkyňa poskytne o ňom rovnaké informácie, ako poskytol navrhovateľ odporkyňi o svojej priateľke. Navrhovateľ a odporkyňa mali medzi sebou dohodu, že si poskytnú informácie o svojich partneroch kvôli deťom. Odporkyňa však odmietla navrhovateľovi poskytnúť akékoľvek informácie týkajúce sa jej priateľa. To spôsobilo, že sa vzťahy medzi navrhovateľom a odporkyňou výrazne naštepili. Odporkyňa svojim odmietavým postojom a porušením ich vzájomnej dohody spôsobovala navrhovateľovi veľký psychický stres a vedome ho vyprovokovala, čo vyústilo do SMS správ, ktoré navrhovateľ poslal odporkyňi. Navrhovateľ po 3.11.2015 už neposlal odporkyňi žiadnu takú SMS správu, ktorá by mohla byť považovaná za neprimeranú. Navrhovateľ komunikuje s odporkyňou už len o operatívnych veciach týkajúcich sa predovšetkým starostlivosti o deti. Odporkyňa klamala, keď tvrdila, že sa jej navrhovateľ vyhrážal so zbraňou, a že jej do zamestnania poslal anonym. Navrhovateľ sa proti týmto účelovo vymysleným nepravdám bráni tým, že dňa 1.2.2016 podal voči odporkyňi na OP Bratislava II oznámenie pre trestný čin ohovárania. Nie je pravdivé tvrdenie odporkyne, že by navrhovateľ často a bez ohlásenia navštevoval byt a prehrabával

sa v osobných veciach odporkyne. Navrhovateľ tvrdil, že nikdy neexistovali a odporkyňa okrem svojich tvrdení nevie ani nijako preukázať, existenciu dôvodov, ktoré by preukazovali stav, že navrhovateľ je dôvodne podozrivý z násillia k odporkyni, potrebu rýchlej úpravy pomerov a osvedčenie potrebnosti a naliehavosti situácie vyžadujúcej okamžitý zásah súdu do pomerov účastníkov. Takéto dôvody nikdy neexistovali a neexistujú.

K návrhu navrhovateľ pripojil oznámenie o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že mohlo dôjsť k spáchaniu trestného činu zo dňa 1.2.2016.

Z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 7C 461/2015 súd zistil, že návrhom doručeným súdu dňa 22.12.2015 sa odporkyňa v procesnom postavení navrhovateľky domáhala, aby súd predbežným opatrením navrhovateľovi v procesnom postavení odporcu uložil povinnosť nevstupovať do bytu č. X na X. F. W. T. S. X, X, X, Q. S. X, tak, ako je evidovaný na liste vlastníctva č. XXXX pre katastrálne územie Q., E. W. - P. Č.. Q., E. W. G., a to až do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Tunajší súd uznesením zo dňa 23.12.2015, č. k. 7C 461/2015 - 46 návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol. Na odvolanie navrhovateľky Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 12.2.2016, č. k. 9Co 44/2016 - 103 uznesenie súdu prvého stupňa zmenil tak, že navrhovateľovi uložil povinnosť nevstupovať do bytu č. X/X. F. W. T. S. X,X,X, Q. S. X Q. W., B. na D. Č..XXXX pre O. Ú. Q., E. W. - P. Č. W. - Q., E. W. G., až do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že odporkyňa odôvodňovala potrebu dočasnej úpravy pomerov tým, že navrhovateľ sa voči nej správa verbálne agresívne, zastrahuje ju nielen zasielaním výhražných textových správ prostredníctvom mobilného telefónu, ale aj pri osobnom stretnutí, keď tvrdila, že dňa 20. 10. 2015 sa navrhovateľ mal počas stretnutia pred pracoviskom odporkyne vyhrážať odporkyni zbraňou; odporkyňa má z navrhovateľa strach, bojí sa osobných stretnutí s ním v spoločnom byte, ktorý patrí do BSM účastníkov konania. Navrhovaným predbežným opatrením sa odporkyňa domáhala uloženia zákazu vstupu navrhovateľa do tohto bytu na S. J. X Q. W. (W. U. Q. na D. Č.. XXXX pre O.. Ú.. Q.).

Ustanovenie § 76 ods. 1 písm. g/ O.s.p., predstavuje snahu zákonodarcu riešiť otázku domáceho násillia a situáciu jeho obetí. Predpokladom aplikácie tohto ustanovenia je určitý stupeň intenzity fyzického či psychického násillia, a to taký, ktorý znamená neznesiteľnosť ďalšej spoločnej existencie s páchatelom násillného správania. Intenzita násillného chovania teda musí byť spôsobilá natoľko znížiť kvalitu a možnosť spoločnej existencie v spoločnom dome, či byte, že sa táto existencia stane objektívne neakceptovateľná, prípadne až nemožná. Pre rozhodnutie súdu je preto významným stupeň vyvinutého fyzického či psychického násillia, resp. hrozba takéhoto násillného správania. Keďže rozhodnutie súdu v zmysle § 76 ods. 1 písm. g/ O.s.p. je výrazným zásahom do práv a predstavuje určitú sankciu (občianskoprávnu) vo vzťahu k páchatelovi násillia, musí byť už samotná existencia konkrétneho fyzického či psychického násillia, alebo existencie jeho hrozby dostatočne osvedčená.

Odvolací súd ďalej uviedol, že v riešenej právnej veci odporkyňa založila do spisu početné fotokópie textových správ odoslaných navrhovateľom odporkyni, ktoré vykazujú spoločné znaky v komunikácii s odporkyňou: vulgárnosť, znevažovanie odporkyne, agresivitu vo verbálnom prejave, hrozby možných bližšie nekonkretizovaných negatívnych následkov pre odporkyňu v prípade nerešpektovania požiadaviek navrhovateľa. Obsah uvedených správ je spôsobilý vyvolať v adresátovi reálnu obavu z možných negatívnych dôsledkov, strach odporkyne z neuváženeho agresívneho správania navrhovateľa považoval odvolací súd za opodstatnený. Konanie navrhovateľa hodnotil odvolací súd ako prejav jednej z foriem psychického násillia voči odporkyni, ktorý nemožno akceptovať. Obavy odporkyne z možného násillného správania navrhovateľa v budúcnosti majú reálny základ. Odporkyňa teda tvrdenú existenciu psychického násillia navrhovateľa voči nej osvedčila, keď ňou predložené listinné dôkazy existenciu násillia, ako aj jeho pretrvávajúcej hrozby dostatočne osvedčujú. Zároveň je splnená aj zákonná požiadavka, v zmysle ktorej medzi navrhovaným predbežným opatrením a návrhom vo veci samej musí byť vzájomná súvislosť, keďže uloženie povinnosti navrhovateľovi nevstupovať dočasne do označenej nehnuteľnosti na základe tohto predbežného opatrenia bude s konečnou platnosťou vyriešené v konaní vo veci samej, ktorého predmetom bude návrh o vylúčenie navrhovateľa z užívania predmetného bytu na S. J. Q. W., v ktorom konaní bude súd skúmať, či sú pre vydanie takého rozhodnutia splnené hmotnoprávne podmienky.

Skutočnosť, že odporkyňa na riešenie vzniknutej situácie ne zvolila aj prostriedok trestnoprávnej povahy, prípadne, že o konaní navrhovateľa sa nijako nezmenila vo svojom písomnom vyjadrení k návrhu o

rozvod manželstva, podľa názoru odvolacieho súdu nespochybňuje potrebu zásahu súdu spôsobom podľa § 76 ods. 1 písm. g/ O.s.p. Postup odporkyne bol zjavne vedený jej snahou vyriešiť situáciu inými než trestnoprávnymi prostriedkami, jednak s ohľadom na spoločné deti účastníkov konania a tiež preto, že nechcela narušené vzťahy ďalej vyhrocovať. K odvolaniu v tejto veci zároveň odporkyňa pripojila fotokópiu zápisnice z pojednávania v konaní o rozvod, zo dňa 18. 1. 2016, z obsahu ktorej vyplýva, že vo svojej výpovedi vypovedala aj o existujúcich konfliktoch medzi účastníkmi konania, pričom súdu predložila výpis SMS komunikácie s navrhovateľom.

Odvolací súd tak na rozdiel od prvostupňového súdu dospel k záveru, že odporkyňa osvedčila existenciu psychického násillia a jeho pretrvávajúcej hrozby predloženými prepismi textových správ navrhovateľa, čím osvedčila, že je nutný zásah podľa § 76 ods. 1 písm. g/ O.s.p. Preto napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zmenil podľa § 220 O.s.p. tak, že návrhu vyhovel.

Podľa § 77 ods. 2 O.s.p. predbežné opatrenie súd zruší, ak pominú dôvody, pre ktoré bolo nariadené.

Z obsahu návrhu na zrušenie predbežného opatrenia vyplýva, že navrhovateľ v podstate spochybňuje správnosť rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorým nariadil predbežné opatrenie, ale neuvádza skutočnosti nasvedčujúce tomu, že by pominuli dôvody, pre ktoré bolo nariadené. Vychádzajúc z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorým bolo nariadené predbežné opatrenie, a zo skutočností, na základe ktorých mal odvolací súd za osvedčenú potrebu dočasnej úpravy pomerov medzi účastníkmi, súd musí konštatovať, že navrhovateľ vo svojom návrhu na zrušenie predbežného opatrenia neuviedol také skutočnosti, a ani ich nepreukázal, ktoré by nasvedčovali tomu, že pominuli dôvody, pre ktoré bolo predbežné opatrenie nariadené, tak ako boli uvedené rozhodnutím odvolacieho súdu. Odvolací súd vychádzal najmä z toho, že obsah SMS správ je spôsobilý vyvolať v adresátovi reálnu obavu z možných negatívnych dôsledkov, strach odporkyne z neuváženeho agresívneho správania navrhovateľa považoval odvolací súd za opodstatnený. Konanie navrhovateľa hodnotil odvolací súd ako prejav jednej z foriem psychického násillia voči odporkyni, ktorý nemožno akceptovať. Obavy odporkyne z možného násillného správania navrhovateľa v budúcnosti majú reálny základ. Odporkyňa teda tvrdenú existenciu psychického násillia navrhovateľa voči nej osvedčila, keď ňou predložené listinné dôkazy existenciu násillia, ako aj jeho pretrvávajúcej hrozby dostatočne osvedčujú. Odporkyňa osvedčila existenciu psychického násillia a jeho pretrvávajúcej hrozby predloženými prepismi textových správ navrhovateľa, čím osvedčila, že je nutný zásah podľa § 76 ods. 1 písm. g/ O.s.p.

Súd mal za to, že navrhovateľ ničím nepreukázal, že by citované dôvody pominuli, preto nemohol návrhu na zrušenie predbežného opatrenia vyhovieť.

O trovách konania odporkyne súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. Odporkyňa náhradu trov konania nepriznal, keďže jej v súvislosti s konaním o zrušenie predbežného opatrenia žiadne trovy nevznikli a ani si ich náhradu neuplatnila.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia na tunajšom súde, písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.